

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2016, č. j. OAM-635/ZA-ZA15-ZA15-R2-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2016, č. j. 43 Az 5/2016 – 56,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 1. 2016, č. j. OAM-635/ZA-ZA15-ZA15-R2-2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím byla podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany posouzena jako nepřipustná, řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno a státem příslušným k posouzení podané žádosti byla prohlášena Polská republika.

[2] Současně stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že realizací předání do Polské republiky by případné zrušující rozhodnutí kasačního soudu nemělo již žádný význam. Pokud již bude předán mimo území České republiky, neplynou pro něj z rozsudku, jímž by bylo napadené rozhodnutí krajského soudu zrušeno, žádné důsledky. Bez přiznání odkladného účinku by mu bylo upřeno právo na soudní ochranu. V České republice žádá mezinárodní ochranu rovněž stěžovatelova manželka a jejich nezletilé děti, přičemž celá rodina má být poslána do Polska. Je třeba zohlednit nedostatky azylového řízení a zejména situaci v přijímacích a pobytových střediscích ve vztahu k nezletilým dětem, které jsou velmi malé. Odkázal na čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. Stěžovatel dále doložil zprávu z lékařského vyšetření ve Fakultní nemocnici Hradec Králové a Fakultní nemocnici

v Motole, ze kterých plyne, že u stěžovatelova syna byla diagnostikována tuberózní skleróza a Westův syndrom. Má naplánovánu řadu vyšetření v České republice a případný přesun do Polské republiky by měl závažné dopady na jeho zdravotní stav. Není možné rozdělit rodinu, jelikož by to nebylo v nejlepším zájmu dítěte.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že nesouhlasí s výskytem systematických nedostatků v řízení o mezinárodní ochraně v Polské republice. Touto otázkou se dostatečně zabýval v napadeném rozhodnutí. Návrh na odkladný účinek z důvodu zdravotního stavu syna stěžovatele měl být primárně uplatněn ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatelova syna. Zmíněnou zdravotní dokumentaci měl k dispozici již před datem nabytí právní moci rozsudku krajského soudu ze dne 19. 4. 2016, č. j. 32 Azs 43/2015 – 53, zamítajícího žalobu, kterou jménem jeho syna stěžovatel podal. Vzhledem k obsahu doložené zdravotní dokumentace ponechal žalovaný přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele na zvážení Nejvyššímu správnímu soudu. Nicméně uvedl, že v napadeném správním rozhodnutí týkající se stěžovatelova syna vycházel žalovaný z jeho sdělení o zdravotním stavu, který označil za dobrý.

[4] Podle § 32 odst. 2 zákona o azylu „podání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. b), d), f) a g), žaloby proti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, žaloby proti rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany a rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. g). O přiznání odkladného účinku podle soudního řádu správního lze požádat pouze společně s podáním žaloby.“

[5] Podle § 32 odst. 5 zákona o azylu „podání kasační stížnosti má odkladný účinek, mělo-li jej podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.“

[6] Žalobou napadeným rozhodnutím bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona. Podle shora citovaných ustanovení nemá podání žaloby proti takovému rozhodnutí ani následné podání kasační stížnosti odkladný účinek ze zákona.

[7] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Podle § 54 odst. 2 zákona o azylu „Cizinec je povinen z území vycestovat ve lhůtě stanovené ve výjezdním příkazu podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu; nebyli mu výjezdní příkaz udělen, do 30 dnů ode dne pravomocného ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany.“

[9] Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným. Přihlédl zejména k tomu, že podání kasační stížnosti nemá v této věci odkladný účinek ze zákona a

pokračování

v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli hrozila bezprostřední a nenahraditelná újma spočívající v tom, že by byla rozdělena jeho rodina, popř. by byl nucen k návratu do Polské republiky se synem, jehož zdravotní stav vyžaduje lékařské kontroly, které již má naplánované v České republice.

[10] Navíc má Nejvyšší správní soud za to, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen ustanoveným advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.

[11] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem; nic takového ostatně nenamítal ani žalovaný ve svém vyjádření. Pokud jde o námitku žalovaného, že o přiznání odkladného účinku měl primárně požádat ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatelova syna, z úřední činnosti je Nejvyššímu správnímu soudu známo, že se tak stalo. Danou kasační stížnost a s ním spojený návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil zástupce syna stěžovatele taktéž zdravotními komplikacemi. Pro účely rozhodnutí o odkladném účinku taktéž není podstatné, zda informace o zdravotním stavu dítěte byly stěžovateli známy již před vydáním rozsudku krajského soudu.

[12] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu